

Pomazanie chorých

Čo má robiť ten, kto chce prijať sviatosť pomazania chorých?

V prvom rade má to byť kresťan katolík a to buď východného obradu (gréckokatolík) alebo západného obradu (rímskokatolík), ktorý sa nachádza **v ťažkej chorobe alebo v nebezpečenstve smrti** (napríklad pred ťažkou operáciou).

Mal by sa obrátiť na svojho duchovného otca vo farnosti, kde býva a toho o to požiadať.

Tak isto, ak je niekto ťažko chorý, treba neodkladne zavolať k nemu kňaza.

Ak je niekto ťažko chorý v nemocnici, nech on sám, alebo jeho príbuzní oslovia niekoho z personálu nemocnice, ktorí majú kontakt na kňaza povereného duchovnou službou v nemocnici.

K chorému je potrebné zavolať kňaza čím skôr, keď je ešte pri vedomí. Samozrejme, že zavoláme kňaza aj vtedy, keď človek stratil vedomie.

Prečo sa udeľuje táto sviatosť?

Cirkev verí a vyznáva, že medzi siedmimi sviatosťami je jedna sviatosť osobitne určená na to, **aby posilňovala tých, čo sú skúšaní chorobou. Je to pomazanie chorých.** (Katechizmus Katolíckej cirkvi, odst. 1511)

Touto sviatosťou sa udeľuje milosť posily, pokoja a odvahy na premáhanie ťažkosti, ktoré sú charakteristické pre stav ťažkej choroby alebo pre stareckú krehkosť. Táto milosť je darom Svä-

tého Ducha, ktorý obnovuje dôveru a vieru v Boha a posilňuje proti pokušeniam zlého ducha, to jest proti pokušeniu malomyseľnosti a úzkosti pred smrťou. (KKC, odst. 1520)

Teda, sviatosť pomazania chorých sa udeľuje tým, čo vážne ochoreli a to tak, že sa kňaz (jeden alebo aj viacerí napríklad traja, môže ich byť až sedem) modlí nad chorým, tiež sa pomodlí modlitbu nad olejom a potom počas modlitby pomaže chorého na rôznych častiach tela: čelo, nos, líca, ústa, prsia a na oboch stranách rúk. Pomazanie je platné aj keď sa pomaže len na čele. Ostatné časti tela kňaz pomaže len vtedy, keď nič tomu nebráni.

Človek, ktorý prijíma sviatosť pomazania chorých, ak je pri vedomí, mal by sa predtým vyspovedať a aj prijať najsvätejšiu Eucharistiu, ak mu v tom nebráni choroba.

Ako všetky sviatosti, aj pomazanie chorých je liturgickým a spoločným slávením (príbuzní, alebo aj iní veriaci kresťania, by mali byť pri tom a spolu sa modliť s kňazom), či už sa koná v rodine, v nemocnici, alebo v chráme, či pre jedného chorého alebo pre celú skupinu chorých.

Túto sviatosť by nemali prijímať tí, ktorí majú iba nejaké ťažkosti v živote. V každom prípade by sa človek mal pred prijatím tejto sviatosti porozprávať s kňazom.

Nemá sa stavať, že trebárs v niektorom chráme sa udeľuje spoločne táto sviatosť a prijímajú ju všetci, ktorí sú tam prítomní bez rozdielu, či sú vážne chorí alebo nie, ba aj náhodní prichodiaci. O tom, či niekto môže prijať túto sviatosť, by mal posúdiť kňaz.